

Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Öröklés > Öröklés > Croatia

Öröklés

 Horvátország

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

A tájékoztatók elkészítésében közreműködött az [Európai Unió Közjegyzőseinek Tanácsa \(CNUE\)](#).

1 Hogyan készül a végintézkedés (végrendelet, közös végrendelet, öröklési szerződés)?

Az öröklési jogra, valamint a bíróságok, más hatóságok és felhatalmazott személyek öröklési ügyekben való eljárásának szabályaira az öröklési törvény (*Zakon o nasljeđivanju*) (*Narodne Novine* [NN; A Horvát Köztársaság Hivatalos Közlönye] 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15. és 14/19. sz.) vonatkozik.

Végintézkedést végrendelet formájában lehet készíteni. Bármely, szellemileg ép, 16. életévét betöltött személy tehet végrendeletet.

Kizárólag a törvényben előírt alaki követelményeknek és előfeltételeknek megfelelő végrendelet érvényes. Rendes körülmények között a végrendelet készülhet magánvégrendelet vagy közvégrendelet formájában, míg rendkívüli körülmények esetén szóbeli végrendeletet lehet tenni.

A magánvégrendelet lehet sajátkezűleg írt (holográf) végrendelet és tanúk előtt tett végrendelet. A sajátkezűleg írt végrendeletet a végrendelező saját kézzel írja meg, majd aláírja. A tanúk előtt tett végrendelet esetében az írástudó végrendelező két tanú előtt, azok együttes jelenlétében nyilatkozik arról, hogy az okirat a saját végakarátát testesíti meg (függetlenül attól, hogy ki írta meg), majd a tanúk előtt aláírja azt. A tanúknak szintén alá kell írniuk a végrendeletet.

A közvégrendelet a hatóságok közreműködésével készített végrendelet. Bárki tehet érvényes végintézkedést közvégrendelet formájában. Az írástudatlan vagy aláírni nem tudó személy rendes körülmények között kizárólag közvégrendelet formájában tehet végintézkedést. A közvégrendeletet a végrendelező kérelmére valamely jogilag felhatalmazott személy, vagyis városi bírósági bíró (*sudac općinskog suda*), városi bírósági tisztviselő (*sudski savjetnik*) vagy közjegyző (*javni bilježnik*), külföldön pedig a Horvát Köztársaság konzulja vagy diplomáciai/konzuli képviselője készítheti el. A felhatalmazott személy által a közvégrendelet készítése során végrehajtandó eljárást és intézkedéseket a törvény határozza meg.

Annak a végrendelezőnek, aki nemzetközi végrendelet formájában kíván végintézkedést tenni, közvégrendelet készítésére jogosult személyhez kell kérelemmel fordulnia. Nemzetközi végrendelet azzal a céllal készül, hogy azt alakilag érvényesnek fogadják el a nemzetközi végrendelet alakiságáról szóló egységes jogot szabályozó, 1973. évi egyezményben részes és a nemzetközi végrendeletről szóló rendelkezéseket saját jogukba átültető országok.

A végrendelező csak a végrendelet bármely egyéb érvényes módon történő elkészítését kizáró, rendkívüli körülmények esetén végrendelezhet szóban, két tanú előtt, azok együttes jelenlétében. Az így tett végrendelet a készítését indokló rendkívüli körülmények megszűnésétől számított 30 nap elteltével érvényét veszti.

A horvát jog szerint nem megengedettek és ezért érvénytelenek az öröklési szerződések (amelyekben az egyik

szerező fél hagyatékát vagy annak egy részét a másik szerző félre vagy harmadik személyre hagyja), a jövőbeli örökségre vagy hagyományra vonatkozó szerződések (amelyekben a szerző fél remélt örökségét ruházza át a másik szerző félre; a felek még életben lévő harmadik személy hagyatékáról állapotnak meg; vagy még meg nem nyílt öröklésből az egyik szerző fél által remélt hagyományról vagy egyéb haszonról rendelkeznek) és a végrendelet tartalmára vonatkozó szerződések (amelyekben az egyik szerző fél vállalja, hogy valamilyen rendelkezést belefoglal a végrendeletébe vagy kihagy abból, vagy valamely végrendeleti rendelkezését visszavonja vagy megtartja).

A horvát jog megengedi, hogy az örökgyógy életében szerződést kössön vagyona átruházásáról és felosztásáról. E szerződés az örökgyógy (átadó) és leszármazói között jön létre azzal a céllal, hogy az átadó a szerződéskötéskor tulajdonában lévő vagyon egészét vagy egy részét leszármazóira átruházza, vagy köztük felossza. E szerződés kizárólag akkor érvényes, ha az átruházó összes gyermeke és tőle örökölni jogosult egyéb leszármazója hozzájárul a megkötéséhez. A szerződést írásban kell elkészíteni és az illetékes bíróság bírójának jóvá kell hagynia, illetve közjegyzői okiratba kell foglalni, vagy közjegyzőnek kell hitelesítenie (jogilag kötelező erejűvé tennie). A szerződésnek az átruházó házastársa is részese lehet, mely esetben az ő hozzájárulására is szükség van. A szerződés tárgyát képező vagyon nem része a hagyatékknak, és azt a hagyaték értékének megállapításakor sem veszik figyelembe.

A horvát jog szerint nem lehet szerződés tárgya a még meg nem nyílt örökségről való lemondás. Kivételes esetben azonban az a leszármazó, aki jogairól önállóan rendelkezhet, szerződést köthet az örökgyógyal arról, hogy előre visszautasítja azt az örökséget, amelyre az örökgyógy halálakor jogosult lenne. Ilyen szerződést a házastárs is köthet azon örökség tekintetében, amely az örökgyógy halálakor illetné meg. A szerződést írásban kell elkészíteni és az illetékes bíróság bírójának jóvá kell hagynia, illetve közjegyzői okiratba kell foglalni, vagy közjegyzőnek kell hitelesítenie (jogilag kötelező erejűvé tennie).

2 Nyilvántartásba kell-e vetetni a végintézkedést, és ha igen, hogyan?

A végrendelet készítésének, letétbe helyezésének és bejelentésének tényét be kell jegyezni a Horvát Közjegyzői Kamara (*Hrvatska javnobilježnička komora*) által vezetett horvát végrendeleti nyilvántartásba (*Hrvatski upisnik oporuka*). Az e tényekkel kapcsolatos adatokat a végrendelező kérelmére az illetékes bíróság, a közjegyző, ügyvéd vagy a végrendeletet készítő személyek nyújtják be bejegyzés céljából. A végrendeletet nem kötelező bejegyeztetni a horvát végrendeleti nyilvántartásba, és az, hogy a végrendelet nincs nyilvántartásba véve vagy letétbe helyezve, nem érinti annak érvényességét.

A nyilvántartásban szereplő adatokba a végrendelező halála előtt a végrendelezőn és a végrendelező által arra kifejezetten felhatalmazott személyen kívül senki sem tekinthet be.

A hagyatéki eljárás keretében a bíróságnak vagy az eljárást lefolytató közjegyzőnek tájékozódnia kell a horvát végrendeleti nyilvántartásban arról, hogy az elhunyt volt-e végrendelete.

3 Korlátozott-e a végintézkedési szabadság (van-e például kötelesrész)?

A végrendelező végintézkedési szabadságát a kötelesrésztre jogosultság korlátozza.

Kötelesrésztre jogosultak az alábbi személyek:

- a végrendelező leszármazói, örökbefogadott gyermekei, élettársként általa nevelt gyermekek és az ő leszármazottai, a végrendelező házastársa vagy házasságon kívüli partnere, bejegyzett vagy nem bejegyzett élettársa; e személyek kötelesrésztként annak az örökrésznek a felére jogosultak, amely végrendelet hiányában a törvényes öröklési rendnek megfelelően illette volna meg őket;
- a végrendelező szülei, örökbefogadó szülei és egyéb felmenői; e személyek csak akkor jogosultak kötelesrésztre, ha tartósan munkaképtelenek és nélkülöznek, kötelesrészük pedig azon örökrész egyharmadának felel meg, amely végrendelet hiányában a törvényes öröklési rendnek megfelelően illette volna meg őket.

A kötelesrésztre jogosultak csak akkor tarthatnak igényt kötelesrésztre, ha a konkrét esetben törvényes örökösöként örökölni lehetnek.

A törvény határozza meg azokat az indokokat, amelyek alapján a végrendelező a kötelesrésztre jogosult örökös

egészben vagy részben kizárhatja végrendeletből. A végrendelező ezt akkor teheti meg, ha az örökös a végrendelezővel fennálló családi kapcsolatából eredő jogi vagy erkölcsi kötelezettségét súlyosan megsértette; ha szándékosan súlyos bűncselekményt követett el a végrendelezővel vagy annak házastársával, gyermekével vagy szülőjével szemben; bűncselekményt követett el a Horvát Köztársasággal szemben vagy a nemzetközi jog által védett értékek ellen; illetve tétlen vagy tisztességtelen életvitelt folytat. Ha a végrendelező az örököszt ki kívánja zárni, erről a kizárás okának megjelölésével kifejezetten nyilatkoznia kell a végrendeletben. A kizárás okának a végrendelezés időpontjában fenn kell állnia. Az örökös a kizárás eredményeképpen a kizárás mértékéig elveszíti öröklési jogát, a végrendelezőtől örökölni jogosult egyéb személyek jogait pedig úgy kell meghatározni, mintha a kizárt örökös az örökhagyó előtt halálozott volna el.

A végrendelező a kötelesrészre jogosultak kizárása mellett a kötelesrészre jogosult leszármazóját is kifejezetten megfoszthatja a kötelesrész egészétől vagy egy részétől, ha a leszármazó jelentős adósságokat halmozott fel, vagy pazarló életvitelt folytat. A kötelesrész a megfosztott leszármazó helyett az ő leszármazóit illeti. A kötelesrészről való megfosztás kizárólag akkor marad érvényben, ha a megfosztott személynek a végrendelező halálakor kiskorú gyermeke vagy korábban elhunyt gyermekétől kiskorú unokája van, vagy nagykorú gyermeke vagy korábban elhunyt gyermekétől származó nagykorú unokája tartósan munkaképtelen és nélkülöz. A megfosztott örökös a megfosztással nem érintett örökrész tekintetében, valamint akkor örököl a végrendelezőtől, ha a megfosztás alapja az örökhagyó halálakor már nem áll fenn.

4 Ki mennyit örököl végintézkedés hiányában?

Ha az örökhagyó nem tett végrendeletet, akkor a törvény értelmében a törvényes örökösei örökölnék a törvényes öröklési rend szerint, azon elv alapján, hogy az öröklési rendben az örökhagyóhoz közelebb álló örökösök öröklése kizárja a távolabb álló örökösök öröklését.

Az örökhagyó törvényes örökösei az alábbi személyek:

- az örökhagyó leszármazói, örökbefogadott gyermekei és az élettársként általa nevelt gyermekek,
- házastársa,
- házasságon kívüli partnere,
- bejegyzett élettársa,
- nem bejegyzett élettársa,
- szülei,
- örökbefogadó szülei,
- testvérei és az ő leszármazóik,
- nagyszülei és az ő leszármazóik,
- más felmenői.

Öröklési jog szempontjából a házasságon kívüli partner egyenjogú a házastárssal, a házasságon kívül született gyermekek és az ő leszármazóik pedig egyenjogúak a házasságban született gyermekekkel és az ő leszármazóikkal. A törvényes öröklésre feljogosító, házasságon kívüli életközösség olyan életközösség nőtlen férfi és hajadon nő között, amely meghatározott ideig (legalább három évig, közös gyermek születése esetén rövidebb ideig) tartott és az örökhagyó halálával ért véget, feltéve, ha az megfelelt a házasság érvényességére vonatkozó előfeltételeknek.

Az öröklési jog szempontjából a bejegyzett élettárs egyenjogú a házastárssal, az élettársként általa nevelt gyermekek pedig egyenjogúak a saját gyermekeivel. A bejegyzett élettársi kapcsolat a külön jogszabály (az azonos neműek élettársi kapcsolatáról szóló törvény [*Zakon o životnom partnerstvu osoba istog spola*]) rendelkezései szerint az illetékes hatóság előtt létrehozott családi életközösség két, azonos nemű személy között.

Öröklési jog szempontjából a nem bejegyzett élettárs egyenjogú a házasságon kívüli partnerrel. A nem bejegyzett élettársi kapcsolat két, azonos nemű személy közötti családi életközösség, amelyet nem az illetékes hatóság előtt hoztak létre, feltéve, hogy az életközösség legalább három éven át tartott, és kezdettől fogva megfelelt a bejegyzett élettársi kapcsolat érvényességére vonatkozó előfeltételeknek.

Az örökhagyó házastársa és leszármazói az elsők az öröklési rendben. Az öröklési rendben első helyen álló örökösök egyenlő részben örökölnék. Ebben az öröklési rendben az ági (per stirpes) felosztást kell követni, tehát azt az örökrészt, amely az örökhagyó korábban elhunyt gyermekét illette volna meg akkor, ha túlélte volna az

örökhagyót, az ő gyermekei, vagyis az örökhagyó unokái egyenlő részben öröklik; ha valamely unoka az örökhagyó előtt halálozott el, akkor azt az örökrészt, amely őt illette volna meg akkor, ha az örökhagyó halálakor életben lett volna, a gyermekei, vagyis az örökhagyó dédunokái egyenlő részben öröklik, és így tovább mindaddig, amíg az örökhagyónak vannak még leszármazói.

Az utód nélkül elhalálozott örökhagyó hagyatéka az öröklési rendben második helyen álló örökösöket, vagyis az örökhagyó szüleit és házastársát illeti meg. Az örökhagyó szülei a hagyaték egyik felét, házastársa pedig a másik felét öröklő. Ha mindkét szülője az örökhagyó előtt hunyt el, akkor a teljes hagyatékot a házastárs öröklő. Ha házastársa az örökhagyó előtt halálozik el, a teljes hagyatékot az örökhagyó szülei öröklő egyenlő részben. Ha az örökhagyó egyik szülője az örökhagyó előtt halálozik el, azt az örökrészt, amely őt illette volna meg akkor, ha túlélte volna az örökhagyót, a másik szülő öröklő. Az örökhagyó testvérei és az ő leszármazói az öröklési rend második helyén öröklőnek, ha házastársa, illetve egyik vagy mindkét szülője az örökhagyó előtt halálozik el. Ilyen esetben (ha házastársa, illetve egyik vagy mindkét szülője az örökhagyó előtt halálozik el) azt az örökrészt, amely az egyes szülőket illette volna meg akkor, ha túléltek volna az örökhagyót, a gyermekeik (vagyis az örökhagyó testvérei), unokáik, dédunokáik és további leszármazói öröklő az arra az esetre vonatkozó szabályok szerint, amikor az örökhagyótól gyermekei és egyéb leszármazói öröklőnek. Ha az örökhagyó egyik szülője a házastársát túlélő örökhagyó előtt halálozik el anélkül, hogy más leszármazója lenne, azt az örökrészt, amely e szülőt illette volna meg akkor, ha túlélte volna az örökhagyót, a másik szülő öröklő. Ha a másik szülő is a házastársát túlélő örökhagyó előtt halálozott el, e szülő leszármazói öröklő azt a hagyatékot, amely a szülőket illette volna meg.

Ha az örökhagyónak nem volt leszármazója, túlélte házastársát és szüleit, szülei pedig nem rendelkeztek más leszármazóval, az örökhagyótól az öröklési rendben harmadik helyen álló örökösök öröklőnek. Az öröklési rend harmadik helyén az örökhagyó nagyszülei állnak, ennek megfelelően a hagyaték egyik felét az örökhagyó apai nagyszülei, másik felét pedig anyai nagyszülei kapják. Az azonos ági nagyszülők egyenlő részben öröklőnek. Ha az egyik ágon a felmenők közül valaki az örökhagyó előtt halálozik el, azt az örökrészt, amely az elhunyt felmenőt illette volna meg akkor, ha túlélte volna az örökhagyót, a leszármazói (gyermekei, unokái és további leszármazói) öröklő az arra az esetre vonatkozó szabályok szerint, amikor az örökhagyótól gyermekei és egyéb leszármazói öröklőnek. Ha az örökhagyó egyik ági nagyszülei az örökhagyó előtt haláloznak el, és más leszármazottjuk nincs, azt az örökrészt, amely őket illette volna meg akkor, ha túléltek volna az örökhagyót, a másik ági nagyszülők vagy azok leszármazói öröklő.

Ha az örökhagyónak nem volt leszármazója, túlélte szüleit, házastársát és nagyszüleit, és sem szülei, sem nagyszülei nem rendelkeztek más leszármazóval, az örökhagyótól az öröklési rendben negyedik helyen álló örökösök öröklőnek. Az örökhagyó dédszülei a negyedik az öröklési rendben. A hagyaték egyik felét az örökhagyó apai dédszülei (ezt a felet az örökhagyó apai nagyapjának és apai nagyanyjának a szülei egyenlő részben öröklő), a másik felét pedig anyai dédszülei kapják (ezt a felet az örökhagyó anyai nagyapjának és anyai nagyanyjának a szülei egyenlő részben öröklő). Ha e felmenők közül valaki már nem él, azt az örökrészt, amely őt illette volna meg akkor, ha életben lett volna, a házastársa öröklő. Ha e felmenők közül valamely pár már nem él, azt az örökrészt, amely őket illette volna meg akkor, ha életben lettek volna, az azonos ági másik pár öröklő. Ha az örökhagyó egyik ági dédszülei már nem élnek, azt az örökrészt, amely őket illette volna meg akkor, ha életben lettek volna, a másik ági dédszülők öröklő.

Ha az öröklési rend negyedik helyén nincs örökös, akkor az örökhagyótól a távolabbi felmenői öröklőnek a dédszüleire vonatkozó öröklési szabályok szerint.

5 Melyik hatóság illetékes a következőkben?

5.1 öröklési ügyek

A hagyatéki eljárást első fokon városi bíróság vagy a bíróság megbízottjaként eljáró közjegyző folytatja le.

A hagyatéki eljárás lefolytatására illetékességgel rendelkező városi bíróság megállapításához elsősorban az örökhagyó halálakor állandó lakóhelyét, másodsorban pedig tartózkodási helyét vagy azt a helyet kell figyelembe venni, ahol a Horvát Köztársaság területén hagyatékának túlnyomó része található, vagy ahol az állampolgári nyilvántartásba (*Knjiga državljana*) bejegyezték. A bíróság a hagyatéki eljárások lefolytatásával a bíróság illetékességi területén bejegyzett székhellyel rendelkező közjegyzőket bízza meg. Az ügyeket az igazságügyi miniszter által elfogadott szabályoknak megfelelően bízzák a közjegyzőkre. Amennyiben a bíróság

illetékességi területén több közjegyző is rendelkezik székhellyel, a hagyatéki ügyeket a szabályokban meghatározott területi határokon belül a vezetéknevük szerint betűrendben, egyenlő arányban osztják ki közöttük.

5.2 az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

Az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozatot (öröklési nyilatkozat) szóban bármely városi bíróság, a hagyatéki bíróság (*ostavinski sud*) vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző előtt lehet tenni, vagy hiteles okirat formájában a hagyatéki bírósághoz vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyzőhöz lehet benyújtani.

Az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat nem vonható vissza.

Öröklési nyilatkozatot tenni nem kötelező. Az a személy, aki az örökség visszautasításáról nem nyilatkozott, úgy tekintendő, hogy elfogadja az örökséget. Az a személy, aki érvényes nyilatkozatot tett az örökség elfogadásáról, később nem mondhat le az öröklésről.

5.3 a hagyomány elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

A hagyomány elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozatot szóban a hagyatéki bíróság vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző előtt lehet tenni, vagy hiteles okirat formájában a hagyatéki bírósághoz vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyzőhöz lehet benyújtani.

5.4 a kötelesrész elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

A kötelesrészhez való jog öröklési jogi jogosultság, amely az örökhagyó halálakor keletkezik. A kötelesrészre jogosult a kötelesrész elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozatot szóban bármely városi bíróság, a hagyatéki bíróság vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző előtt tehet, vagy hiteles okirat formájában a hagyatéki bírósághoz vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyzőhöz nyújthat be.

A kötelesrészhez való jog a hagyatéki eljárásban kizárólag a kötelesrészre jogosult kérésére érvényesíthető; ha a kötelesrészre jogosult a hagyatéki eljárásban nem igényli a kötelesrészt, a bíróság vagy a közjegyző nem köteles megállapítani a kötelesrészhez való jogát.

6 Az öröklés rendezésére vonatkozó, tagállami jog szerinti eljárás rövid leírása, beleértve a hagyaték felszámolását és az eszközök felosztását (indít-e például hivatalból örökösödési eljárást a bíróság vagy más illetékes hatóság)

A hagyatéki eljárás annak megállapítására irányuló peren kívüli eljárás, hogy kik az örökhagyó örökösösei, mi tartozik a hagyatékba, és a hagyaték tekintetében milyen egyéb jogok illetik meg az örökösöket, hagyományosokat és egyéb személyeket.

A hagyatéki eljárást városi bíróság vagy a bíróság megbízottjaként eljáró közjegyző folytatja le. A hagyatéki eljárás lefolytatására illetékességgel rendelkező városi bíróság a hagyatéki bíróság. A hagyatéki eljárás lefolytatására illetékességgel rendelkező városi bíróság megállapításához elsősorban az örökhagyó halálakor állandó lakóhelyét, másodsorban pedig tartózkodási helyét vagy azt a helyet kell figyelembe venni, ahol a Horvát Köztársaság területén hagyatékának túlnyomó része található, vagy ahol az állampolgári nyilvántartásba bejegyezték.

A bíróság a hagyatéki eljárást hivatalból kezdeményezi, miután megkapta a halotti bizonyítványt, a halotti anyakönyvi kivonatot vagy ezekkel egyenértékű okiratot. A bíróság a hagyatéki eljárás lefolytatásával az illetékességi területén működő egyik közjegyzőt bízza meg, átadja neki a halotti bizonyítványt, és meghatározza számára az eljárás lefolytatásához rendelkezésre álló időkeretet. A közjegyző az eljárást a bíróság megbízottjaként, az eljárás lefolytatására megbízást adó bírósági határozat és az öröklési törvény rendelkezései szerint folytatja le. A hagyatéki eljárást főszabály szerint a bíróság által megbízott vagyongazdálkodóként eljáró közjegyző folytatja le, és csak kivételes esetekben jár el a bíróság.

Ha a közjegyző hagyatéki eljárás során a bíróság megbízottjaként jár el, akkor a bíróhoz vagy a városi bírósági tisztviselőhöz hasonlóan jogosult az eljárásban minden szükséges intézkedést megtenni, és minden határozatot meghozni azok kivételével, amelyekről az öröklési törvény eltérően rendelkezik. Ha a közjegyző által lefolytatott eljárásban a felek vitatják azokat a tényeket, amelyeken jogaik (például az öröklési jogosultság, az örökrész mértéke stb.), a hagyaték összetétele vagy a hagyomány tárgya alapul, a közjegyzőnek vissza kell adnia az ügyet a bíróságnak, hogy a bíróság határozatot hozzon az eljárás felfüggesztéséről, és a feleket polgári vagy közigazgatási per indítására utasítsa. Ha a közjegyző által lefolytatott eljárásban a felek vitatják azokat a tényeket, amelyeken a hagyományhoz fűződő vagy egyéb jog alapul, a közjegyzőnek vissza kell adnia az ügyet a bíróságnak, amely a feleket polgári vagy közigazgatási per indítására utasítja, de nem függeszti fel a hagyatéki eljárást. Az öröklési törvényben meghatározott konkrét esetekben (a hagyatéki vagyonnak az örökös vagyonától való különválasztásával, az örökgyógyóval életközösségben élt örökösök jogával és a háztartáshoz tartozó ingóságok felosztásával kapcsolatos határozathozatal esetében) a közjegyző csak az eljárásban részt vevő összes fél hozzájárulásával hozhat határozatot, ellenkező esetben vissza kell adnia az ügyet a bíróságnak. Ha a bíróság a hagyatéki eljárás lefolytatásával közjegyzőt bízott meg, akkor folyamatosan figyelemmel kíséri annak munkáját.

A hagyatéki tárgyalás a hagyatéki eljárás fő szakasza. Egy vagy több hagyatéki tárgyalást is lehet tartani.

Hagyatéki tárgyalásra nem kerül sor, ha az elhunyt nem hagyott hátra hagyatékot, vagy az örökgyógyó csak ingóságot és azokkal egyenértékű jogokat hagyott hátra, és az öröklésre jogosult személyek közül senki sem kéri hagyatéki eljárás indítását.

A hagyatéki tárgyalásban való részvételre a felek (örökösök, hagyományosok és a hagyaték tekintetében jogot gyakorló egyéb személyek), az örökségre jogos igényt formáló személyek (ha van végrendelet), a végrendeleti végrehajtó (ha kijelölik) és más érdekelték kapnak idézést. A bíróság vagy a közjegyző a tárgyalásra szóló idézésben értesíti az érdekeltet az eljárás megindításáról, valamint arról, hogy benyújtottak-e hozzá végrendeletet, továbbá felszólítja őket, hogy haladéktalanul nyújtsanak be írásbeli végrendeletet vagy a szóbeli végrendeletet igazoló okiratot, amennyiben az a birtokukban van, és nevezzék meg a szóbeli végrendelet tanút. Az idézésben kifejezetten felhívja az érdekelték figyelmét arra, hogy az öröklést visszautasító nyilatkozatot a tárgyaláson szóban, vagy hiteles közokiratban tehetnek az első fokú öröklési határozat meghozataláig, ha pedig nem vesznek részt a tárgyaláson vagy nem tesznek nyilatkozatot, akkor úgy tekintendők, hogy örökösök kívánnak lenni.

A hagyatéki eljárásban a határozathozatal szempontjából lényeges – különösen az örökséghez való joggal, az örökrész mértékével és a hagyományhoz való joggal kapcsolatos – kérdéseket a hagyatéki tárgyaláson kell megvitatni. A bíróság vagy a közjegyző a tárgyalások kimenetele alapján hoz határozatot. A bíróságnak vagy a közjegyzőnek jogában áll az eljárásban részt vevő felek által nem közölt tényeket megállapítani, és a felek által elő nem terjesztett bizonyítékot bemutatni, ha úgy ítéli meg, hogy e tények és bizonyítékok szükségesek a határozathozatalhoz. A bíróság vagy a közjegyző főszabály szerint azután hoz határozatot a jogokról, hogy lehetővé tette az érdekelték számára a szükséges nyilatkozattételt. Azon személyek jogait, akik a szabályszerű idézés ellenére sem jelentek meg a tárgyaláson, a bíróság vagy a közjegyző a számára rendelkezésre álló információk alapján mérlegeli, és figyelembe veszi e személyek határozathozatalig kézhez vett írásbeli nyilatkozatait.

Az öröklési nyilatkozat olyan nyilatkozat, amellyel az örökös elfogadja vagy visszautasítja az örökséget. Bárkinek joga van öröklési nyilatkozatot tenni, de senkinek sem kötelező. Az a személy, aki az örökség visszautasításáról nem nyilatkozott, úgy tekintendő, hogy elfogadja az örökséget. Az a személy, aki érvényes nyilatkozatot tett az örökség elfogadásáról, később nem mondhat le az öröklésről. A bíróság vagy a közjegyző senkit sem kötelezhet öröklési nyilatkozat tételére, de az örökös, aki élni kíván ezzel a lehetőséggel, nyilatkozatot tehet szóban a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző, a hagyatéki bíróság vagy bármely más városi bíróság előtt, illetve a hagyatéki bírósághoz vagy a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyzőhöz benyújtott hiteles okirat formájában. Az örökség visszautasítását kimondó nyilatkozat tétele esetén a bíróságnak vagy a közjegyzőnek figyelmeztetnie kell az örökösöt e nyilatkozat jogkövetkezményeire, és tájékoztatnia kell arról, hogy az örökséget csak a saját nevében, illetve saját és leszármazói nevében utasíthatja vissza.

A bíróság felfüggeszti a hagyatéki eljárást, és polgári vagy közigazgatási per indítására utasítja a feleket, ha a felek vitatják azokat a tényeket, amelyeken jogaik, a hagyaték összetétele vagy a hagyomány tárgya alapul. Akinek a jogát a bíróság kevésbé megalapozottnak találja, azt polgári vagy közigazgatási per indítására utasítja.

Ha a felek vitatják azokat a tényeket, amelyeken a hagyományhoz fűződő vagy egyéb jog alapul, a bíróság a feleket polgári vagy közigazgatási per indítására utasítja, de nem függeszti fel a hagyatéki eljárást.

A hagyatéki eljárás végén a bíróság vagy a közjegyző határozatot hoz az öröklésről. Mivel a horvát jog szerint az öröklés a törvény erejénél fogva (ipso iure) következik be az örökhagyó halálakor, az öröklési határozat deklaratív jellegű. A határozat kimondja, ki vált örökösé az örökhagyó halálakor, és más személyek milyen jogokat szereztek.

Az öröklési törvény határozza meg a határozat tartalmi elemeit, amelyek a következők:

1. az örökhagyó családi és utóneve, személyi azonosító száma, egyik szülőjének neve, születési ideje, állampolgársága, valamint a halálukkor házas családi állapotú elhunytak esetében a házasság előtti családi neve;
2. az ingatlanok megjelölése a bejegyzéshez szükséges ingatlan-nyilvántartási adatokkal együtt, valamint a bíróság által a hagyaték részének nyilvánított ingó javak és egyéb jogok megjelölése;
3. az örökös családi és utóneve, személyi azonosító száma, lakóhelye, az örökös kapcsolata az örökhagyóval, valamint az, hogy törvényes vagy végrendeleti örökösként örököl-e; több örökös esetén az egyes örökösök örökrésze törtszámként megadva;
4. annak jelzése, hogy az örökös joga bármilyen feltételhez, határidőhöz vagy utasításhoz kötött-e, és amennyiben igen, azt más módon korlátozzák-e vagy terhelik-e, és ha igen, kinek a javára;
5. azoknak a személyeknek a családi és utóneve, személyi azonosító száma és lakóhelye, akik az örökhagyó hagyatékával összefüggésben hagyományra vagy a hagyatékból származó egyéb jogra jogosultak, az adott jog pontos megjelölésével.

Az öröklési határozatot az összes örökösön és hagyományoson kívül azok a személyek is megkapják, akik az eljárás során jelezték öröklési szándékukat. A jogerős öröklési határozatot legkésőbb a jogerőre emelkedés hónapjának végét követő 15 napon belül az illetékes adóhatóság és az illetékes ingatlan-nyilvántartást vezető bíróság is megkapja.

Az öröklési határozatban a bíróság vagy a közjegyző előírja, hogy a határozat jogerőre emelkedésekor az ingatlanok nyilvántartásba vételéről szóló törvény értelmében létre kell hozni a szükséges bejegyzéseket az ingatlan-nyilvántartásban, továbbá a bíróságnál, a közjegyzőnél vagy utasításuk alapján harmadik személynél letéti őrzésben lévő ingóságokat át kell adni a felhatalmazott személyeknek.

Az öröklési határozat meghozatala előtt a bíróság vagy a közjegyző a hagyományos kérésére külön határozatot hozhat a hagyományról, amennyiben e hagyományt az örökösök nem vitatják. Ha a hagyaték összetételét csak részben vitatják, részleges öröklési határozat is hozható az örökösök és a hagyományosok személyének, valamint a hagyaték nem vitatott részének megállapításához.

A bíróság megbízottjaként a hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző által hozott határozat ellen kifogással lehet élni. A kifogást a határozat feleknek való kézbesítésétől számított nyolc napon belül kell benyújtani a közjegyzőhöz, aki köteles azt az ügyirattal együtt haladéktalanul az illetékes városi bírósághoz továbbítani. A kifogásokat egyesbíró bírálja el. A késve benyújtott, hiányos vagy elfogadhatatlan kifogásokat a bíróság elutasítja. A közjegyző határozata ellen tett kifogás mérlegelésekor a bíróság a határozatot egészben vagy részben hatályban tarthatja vagy megsemmisítheti. A határozat (egészének vagy egy részének) megsemmisítése esetén a bíróság maga bírálja el a határozat megsemmisített részével érintett kérdést. A közjegyzői határozat egészének vagy egy részének megsemmisítése ellen fellebbezésnek helye nincs. A kifogásról hozott határozatot kézbesítik a felek és a közjegyző részére.

Az elsőfokú bíróság által a hagyatéki eljárásban hozott határozat ellen az öröklési törvény eltérő rendelkezése hiányában fellebbezéssel lehet élni. A fellebbezés az elsőfokú bíróság határozatának kézbesítésétől számított 15 napon belül nyújtható be. A fellebbezés az elsőfokú bírósághoz nyújtható be, amely az időben benyújtott fellebbezést mérlegelve új határozatot hozhat a vitatott határozat módosításáról, feltéve, hogy ezzel nem sérti más személyek határozaton alapuló jogait. Ha az elsőfokú bíróság nem módosítja határozatát, a fellebbezést továbbküldi a másodfokú bíróságnak, függetlenül attól, hogy a fellebbezést a törvényben megadott határidőn belül nyújtották-e be. A másodfokú bíróság főszabályként az időben benyújtott fellebbezésekről hoz határozatot, mindazonáltal a késve benyújtott fellebbezést is elbírálja, ha ezzel nem sérti más személyek vitatott határozaton alapuló jogait.

Hagyatéki eljárásban rendkívüli jogorvoslatok igénybevételére nincs lehetőség.

7 Hogyan és mikor válik valaki örökössé, illetve hagyományossá?

Az örökgyógy halálakor lehet a törvény erejénél fogva (ipso iure) – törvényes vagy végrendeleti – örökössé válni. Az örökös ekkor öröklési jogot szerez, az elhunyt hagyatéka pedig a törvény erejénél fogva átszáll rá, és az örökségévé válik. Az öröklési jog megszerzéséhez nincs szükség az örökség elfogadását kimondó nyilatkozatra. Az az örökös, aki nem kíván örökölni, jogosult visszautasítani az örökséget mindaddig, amíg az öröklésről elsőfokú határozat nem születik.

A hagyományos az örökgyógy halálakor szerzi meg a hagyományhoz való jogot.

A hagyatéki eljárásokkal kapcsolatos 6. kérdésre adott válaszban ismertettük a hagyatéki eljárást, amelynek keretében megállapítják, kik az örökgyógy örökösösei, mi tartozik a hagyatéka, és a hagyatéka tekintetében milyen egyéb jogok illetik meg az örökösöket, hagyományosokat és egyéb személyeket.

8 Felelős-e az örökös az elhunyt adósságaiért, és ha igen, milyen feltételek mellett?

Azok az örökösök, akik nem utasították vissza az örökséget, egyetemlegesen, örökrészük erejéig felelnek az örökgyógy adósságaiért.

9 Milyen dokumentumokat és/vagy információkat kell benyújtani rendszerint az ingatlan bejegyzéséhez?

A bíróság vagy a hagyatéki eljárást a bíróság megbízottjaként lefolytató közjegyző legkésőbb a jogerőre emelkedés hónapjának végét követő 15 napon belül hivatalból átadja a jogerős öröklési határozatot az illetékes ingatlan-nyilvántartást vezető bíróságnak.

Ha valamelyik fél az öröklési határozat vagy az európai öröklési bizonyítvány alapján az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésre irányuló kérelmet nyújt be, a következő dokumentumokat kell benyújtania az illetékes ingatlan-nyilvántartást vezető bírósághoz:

1. bejegyzési kérelem;
2. az öröklésről szóló határozat eredeti példánya vagy hiteles kivonata, vagy annak másolata a határozat jogerősségét megállapító nyilatkozattal együtt, vagy – ha az öröklésről szóló határozatot valamely tagállamban adták ki – a végrehajthatóvá nyilvánítás vagy az európai öröklési bizonyítvány hiteles másolata;
3. ha az öröklésről szóló határozat vagy az európai öröklési bizonyítvány nem horvát nyelven készült, egy hites fordító által készített horvát nyelvű fordítás;
4. az ügyvédi meghatalmazás eredeti és hitelesített másolati példánya, ha a kérelmezőt ügyvéd képviseli;
5. ha a kérelmező nem bízott meg ügyvédet a képviselével, és külföldön tartózkodik, akkor köteles horvát illetőségű ügyvédet megbízni az okiratok átvételével.

9.1 Kötelező vagy megkeresés alapján kötelező-e a hagyatéki gondnok kijelölése? Ha igen, milyen lépéseket kell tenni?

A horvát jog nem teszi kötelezővé hagyatéki gondnokot kijelölését. Ennek oka, hogy a hagyatéka a törvény erejénél fogva az öröklés megnyílásakor (az örökgyógy halálakor vagy holtta nyilvánításakor) átszáll az örökösökre.

A horvát jog szerint azonban a hagyatéki bíróság különleges esetekben ideiglenes hagyatéki gondnokot jelöl ki. Erre akkor kerül sor, ha az örökösök személye vagy tartózkodási helye ismeretlen, nem lehet felvenni velük a kapcsolatot, vagy ezt egyéb helyzet teszi szükségessé. Az ideiglenes hagyatéki gondnok pert indíthat, perelhető, követelést érvényesíthet vagy tartozást rendezhet az örökösök nevében, és képviselheti az örökösöket. A bíróság szükség esetén különleges jogokat és kötelezettségeket ír elő a hagyatéki gondnok számára. A bíróság az örökösök vagyonától az örökgyógy hitelezőinek kérésére különválasztott hagyatéka tekintetében is kinevezhet

gondnokot.

9.2 Ki jogosult végrehajtani az elhunyt végintézkedését és/vagy kezelni a hagyatékot?

A hagyatékot az örökösök kezelik, kivéve, ha végrendeleti végrehajtó vagy hagyatéki gondnok kap megbízást erre a feladatra.

A végrendelező végrendeletében egy vagy több végrendeleti végrehajtót is kijelölhet. A végrendeleti végrehajtóként kijelölt személy nem köteles vállalni a feladatot. A végrendeleti végrehajtó feladatait a végrendelező határozza meg a végrendeletben. A végrendelező kifejezett utasításainak hiányában a végrendeleti végrehajtó feladatai különösen az alábbiakra terjednek ki:

- a hagyaték gondozása és a megóvásához szükséges intézkedések megtétele az örökösök nevében és javára,
- a hagyaték kezelése,
- a tartozások megfizetéséhez és a hagyományok kiadásához szükséges intézkedések megtétele az örökösök nevében és javára.

Ennek keretében a végrendeleti végrehajtónak minden tekintetben gondoskodnia kell arról, hogy a végrendeletet a végrendelező kívánalmainak megfelelően hajtsa végre.

9.3 Mik a gondnok jogai?

A horvát jog értelmében főszabályként nem jelölnek ki hagyatéki gondnokot. Ennek oka, hogy a hagyaték a törvény erejénél fogva az öröklés megnyílásakor (az örökhagyó halálakor vagy holtta nyilvánításakor) átszáll az örökösökre. A teljes örökséget az örökös kezeli, és ő rendelkezik vele. Több örökös esetén az egyes örökösöknek jutó örökrész megállapításáig az örökösök társak tulajdonostársaként kezelik a teljes örökséget, és rendelkeznek vele, kivéve, ha végrendeleti végrehajtó vagy hagyatéki gondnok kap megbízást erre a feladatra.

Miután jogerős öröklési határozat megállapítja az egyes örökösöknek jutó örökrészt, az addig közös tulajdonban lévő vagyontárgyakat a hagyaték felosztásáig az örökösök társak kezelik, és a hagyatéki vagyon örökösök társak általi kezelésére és e vagyonnal való rendelkezésre vonatkozó szabályok szerint rendelkeznek velük, kivéve, ha végrendeleti végrehajtó vagy hagyatéki gondnok kap megbízást erre a feladatra.

10 Milyen dokumentumokat állítanak ki rendszerint a hagyatéki eljárás során vagy azt követően a tagállami jog szerint a kedvezményezettek jogállásának és jogainak bizonyítására? Rendelkeznek ezek bizonyító erővel?

Végrendeleti végrehajtó kijelölése esetén a bíróság az eljárás során a végrehajtó kérésére haladéktalanul igazolást állít ki a végrehajtói hatásköréről és jogosítványokról, és utasítást ad arra, hogy a végrehajtó nyilatkozatait úgy kell tekinteni, mintha azok az örökhagyó nyilatkozatai lennének. A magát bírósági igazolással végrendeleti végrehajtóként azonosító személy nyilatkozata alapján, jóhiszeműen eljáró személyek nem felelősek az örökösök ebből eredő esetleges káráért. Ha a bíróság felmenti a végrendeleti végrehajtót, a végrehajtó köteles haladéktalanul visszaszolgáltatni a bíróságnak a végrehajtói hatáskör és jogosítványok igazolását, ellenkező esetben felelős lesz az abból eredő károkért.

A hagyatéki eljárás végén öröklési határozat születik. E határozat megállapítja, ki vált örökössé az örökhagyó halálakor, más személyek pedig milyen jogokat szereztek. Mivel a horvát jogban ipso iure öröklés érvényes, az örökös személyének megállapítása nem az öröklési jog megszerzése érdekében történik (erre az örökhagyó halálakor már sor került), hanem kizárólag az örökséggel keletkezett jogok gyakorlásának és kötelezettségek teljesítésének előmozdítását szolgálja.

A jogerős öröklési határozat joghatása, hogy meghatározza a hagyaték összetételét, az örökhagyó örökösének személyét, az őt illető örökrész mértékét, továbbá az öröklési jog korlátait vagy terheit, valamint a hagyományhoz való jogokat.

Az a személy, akit az öröklési törvény értelmében nem köt az öröklési határozat jogereje, úgy támadhatja meg a

jogerős öröklési határozat rendelkezéseit, hogy polgári pert indít azon személyek ellen, akiknek előnye származik abból az öröklésből, amelynek helytállóságát vitatja.

A jogerős öröklési határozat nem kötelező azokra a személyekre nézve, akik jogot formálnak valamely, a hagyaték részének minősülő vagyontárgyra, feltéve, hogy e személyek nem vettek részt félként a hagyatéki tárgyalásban, és arra személyre szóló idézést sem kaptak. A határozat azokra a személyekre nézve sem kötelező, akik azt állítják, hogy az örökhagyó halála miatt a végrendelet vagy a törvény alapján örökség vagy hagyomány illeti meg őket, feltéve, hogy e személyek nem vettek részt félként a hagyatéki tárgyalásban, és arra személyre szóló idézést sem kaptak.

Kivételes esetben azokat a személyeket, akik félként részt vettek a hagyatéki tárgyalásban, vagy arra idézést kaptak, nem köti a jogerős öröklési határozat azon jogok tekintetében, amelyeket az utólag megtalált végrendelet keletkeztet; vagy (utasításra megindított) polgári vagy közigazgatási eljárás keretében állapítottak meg az öröklési határozat jogerőre emelkedését követően; feltéve, hogy teljesültek azok az előfeltételek, amelyek alapján polgári per útján lehet követelni az eljárás megismétlését.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 04/09/2025

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.